

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту постанови Кабінету Міністрів України
«Про внесення змін у додаток 2 до Ліцензійних умов провадження
господарської діяльності з медичної практики»

1. Обґрунтування необхідності прийняття акта

У більшості країн світу структуру системи охорони здоров'я становлять первинна медико-санітарна допомога та спеціалізована допомога. При цьому заклади первинної допомоги надають до 90 % загального обсягу медичної допомоги. Кількість лікарів загальної практики - сімейної медицини становить від 30 до 50 % кількості усіх лікарів, що працюють в галузі охорони здоров'я.

На сьогодні в Україні на первинному рівні починають і закінчують лікування лише до 30% пацієнтів у містах і до 50% пацієнтів у сільській місцевості.

Нераціональна організація первинної допомоги та її недостатнє фінансування призвела до втрати комплексності та поступовості у наданні медичної допомоги, формальному підході до здійснення профілактики та диспансерної роботи. Як наслідок - спостерігаються високі рівні пізнього виявлення тяжких хвороб та ускладнень хронічних захворювань, що зумовлює надмірну потребу у дорогому спеціалізованому лікуванні.

Світовий досвід, узагальнений ВООЗ, свідчить, що розвиток первинної допомоги на засадах сімейної медицини є найефективнішим засобом досягнення справедливого розподілу і раціонального використання коштів та підвищення результативності роботи усієї галузі охорони здоров'я.

За останні 10 років, в Україні спостерігається дефіцит лікарів за спеціальністю «лікар загальної практики сімейної медицини», який становить близько 50%, і це не зважаючи на те, що починаючи з 2012 року, у вищих навчальних закладах IV рівня акредитації та закладах післядипломної освіти були запроваджені цикли спеціалізації з фаху «загальна практика - сімейна медицина» для перепідготовки (підвищення кваліфікації) лікарів-спеціалістів реорганізованих закладів охорони здоров'я, які працевлаштовувалися на посади лікарів з фаху «загальна практика - сімейна медицина», за затвердженою МОЗ України програмою за очно-заочною формою навчання з використанням дистанційних методів підготовки, в тому числі через мережу Інтернет.

Водночас, спостерігається також і дефіцит приватних лікарів ліцензіатів загальної практики за спеціальністю «загальна практика - сімейна медицина», яких в Україні налічується всього 88 осіб. Такий низький показник, зокрема, пов'язаний із значними затратами, які несуть суб'єкти господарювання для отримання ліцензії на провадження господарської діяльності з медичної практики.

Так, для відкриття кабінету сімейного лікаря, з урахуванням вимог Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з медичної

практики, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 2 березня 2016 р. № 285 (далі – Ліцензійні умови), здобувачу ліцензії необхідно отримати Акт санітарно-епідеміологічного обстеження об'єкта, в якому він буде проваджувати господарську діяльність з медичної практики, процедура якого триває протягом трьох місяців.

Згодом здобувач ліцензії повинен задекларувати реквізити отриманого ним Акта санітарно-епідеміологічного обстеження об'єкта у Відомостях суб'єкта господарювання про стан матеріально-технічної бази, наявність персоналу із зазначенням його освітнього і кваліфікаційного рівня, які додаються до заяви про отримання ліцензії.

У зв'язку з цим, виникає необхідність скасувати обов'язковість отримання Акта санітарно-епідеміологічного обстеження об'єкта здобувачу ліцензії, який звертається за отриманням ліцензії виключно на надання первинної медичної допомоги.

Тому, з метою стимулювання лікарів загальної практики - сімейних лікарів безперешкодно займатися підприємницькою діяльністю Міністерством охорони здоров'я України розроблено проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін у додаток 2 до Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з медичної практики» (далі – Проект постанови), який сприятиме, зокрема зменшенню дефіциту лікарів сімейної медицини, якості та рівності в отриманні первинної медико-санітарної допомоги шляхом розвитку приватного сектору та спрощенню процедури ліцензування для фізичних осіб-підприємців та закладів охорони здоров'я, які надаватимуть послуги з первинної медичної допомоги.

2. Мета і шляхи її досягнення

Основною метою є:

- зменшення дефіциту лікарів сімейної медицини;
- реалізація прав громадян вільно обирати лікаря;
- належна доступність, якість та рівність у отриманні первинної медико-санітарної допомоги шляхом розвитку приватного сектору;
- спрощення доступу до ринку для суб'єктів господарювання, які здійснюватимуть діяльність з надання первинної медичної допомоги.

3. Правові аспекти

Перелік нормативно-правових актів, що діють у відповідній сфері:

Конституція України;

Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я»;

Закон України «Про ліцензування видів господарської діяльності»;

постанова Кабінету Міністрів України від 02 березня 2016 року № 285 «Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з медичної практики».

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація Проекту постанови не потребує додаткових коштів.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект постанови потребує погодження з Міністерством економічного розвитку і торгівлі України, Міністерством фінансів України, Державною регуляторною службою України, Антимонопольним комітетом України та правової експертизи у Міністерстві юстиції України.

6. Регіональний аспект

Проект постанови не стосується розвитку адміністративно-територіальних одиниць України.

6¹. Запобігання дискримінації

У проекті постанови відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

Проект постанови не потребує проведення громадської антидискримінаційної експертизи.

7. Запобігання корупції

Проект постанови не містить ризиків вчинення корупційних правопорушень.

8. Громадське обговорення

Проект постанови оприлюднено на офіційному веб-сайті Міністерства охорони здоров'я України.

9. Позиція соціальних партнерів

Проект постанови не потребує погодження зі Спільним представницьким органом репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні, Спільним представницьким органом сторони роботодавців на національному рівні.

10. Оцінка регуляторного впливу

Проект постанови є регуляторним актом.

10¹ . Вплив реалізації акта на ринок праці

Проект акта не має впливу на ринок праці.

11. Прогноз результатів

Прийняття Проекту постанови забезпечить економію часу на отримання ліцензії провадження господарської діяльності з медичної практики, зменшення дефіциту лікарів сімейної медицини, належна доступність, якість та рівність у отриманні первинної медико-санітарної допомоги шляхом розвитку приватного сектору спрощення доступу до ринку для суб'єктів господарювання, які здійснюватимуть діяльність з надання первинної медичної допомоги.

**В.о. Міністра охорони
здоров'я України**

Уляна СУПРУН